

શ્રી " સત્ય " " શ્રી સદ્ગુરુચરણના "

શ્રી સાર બોધ

યાને

ગીત સંગ્રહ.

શ્રી નર્મલ પાઠશાળા તરફથી
પુરોહિત બદ્રોલાલ રતનરામ
આપીસની ખાતી—બરુચ

પ્રકાશક,
પરમાર્થ જનસમૂહ.

અધિકારીને વિના મૂલ્યે મળશે.

ધા ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-અંગક

૬૭૬

૨૧૫૭

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कर्मीगभिद विभाग]

अनुक्रमांक २९५७ वर्गीक

पुस्तकनुं नाम २-प्री २-१२ जी.६

विषय २-१२

શ્રી “ સત્ય ” “ શ્રી સદ્ગુરુચરણાભિષેક ”

શ્રી સાર બોધ

યાને

ગીત સંગ્રહ.

૨૧૫૭

શ્રી નર્મદા પાઠશાળા તરફથી
પુરોહિત બદ્રીલાલ રત્નનરામ

આશીસની ખડકી—અમૃત

પ્રકાશક,

પરમાર્થ જનસમૂહ.

અધિકારીને વિના મૂલ્યે મલશે.

ધી ગુજરાત પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ—અમદાવાદ.

પ્રસ્તાવના.

પ્રાણી માત્ર સુખને ઇચ્છે છે; પરંતુ ખરું સુખ જ્ઞામાં છે તેની તુલના પોતાની અલ્પ બુદ્ધિથી થઈ શકતી ન હોવાથી કેટલાક મનુષ્યો પોતાના મનસ્વિ સુખ તરફ ખેંચાઈ ઉલટા મિથ્યા તૃષ્ણાના તરંગોમાં ડુબી સુખને બદલે અગાધ દુઃખ વહોરી લે છે. પુરુષોનો ધંધો બહારનો હોવાથી તેઓને જોવા, જાણવા તથા સાંભળવાનું વિશેષ મળે છે. પરંતુ આપણો સ્ત્રીસમાજ ધરના કામકાજમાં શુભાશોભો હોવાથી તેમજ પુરી કેળવણીની ખામીને લીધે તેમને માટે કાંઈક પુસ્તકરૂપી સત્સંગની વિશેષ જરૂર જણાયાથી આ સ્ત્રીસમાજને ઉપયોગી ગીત સંગ્રહ બહાર પાડવાની વૃત્તિ ઉદ્ભવી છે.

થોડું વાંચવું પણ તેના ઉપર વિશેષ મનન કરી તેને આત્મરમાં મૂકવાથીજ વિશેષ લાભ થાય છે. તે પ્રમાણે આ સંગ્રહનું પણ સ્ત્રી પુરુષો મનન કરી તે પ્રમાણે વર્તવા યત્ન કરશે તો જરૂર લાભ થયા શિવાય રહેશે નહિ.

ધાર્મિક પુસ્તકો એ મહાત્માઓનાં હૃદય હોવાથી તેના વાચનથી સત્સમ જેટલું ફળ મળે છે, અને નાનપણથીજ આવાં સપુસ્તકો તરફ વૃત્તિ પ્રેરાય તો સંસ્કાર દૃઢ થવાથી પરિણામે તેનું શુભ ફળ થાય છે. “શુભં શિવમ્” એ વાક્યને અનુસરીને આવાં ઈશ્વર પરાયણ કૃત્યો જલદી સર કરવાં જોઈએ. કહું છે કે—

આજ કહે મેં કલ બંધુ, કલ કહે પ્રનિકાલ,
આજ કલ તેં કરત નહિ, અવસર જસી ચાલ.

આસે આસે રામ બજ, મિથ્યા આસ મત ખોય,
 ન જાનું મેં આસકી, આવન શીરન હોય.
 પુલસી વિલંબ ન કીજીએ, બજ લીજે રઘુવીર,
 તને લરકસ તેં જાત હે, આસ સારખે તીર.
 પાવ મલકકી ખખર નહિ, કરે કલકી ખાત,
 જીવ ઉપર જમ શીરત હે, જયું તેતર પર આજ
 કહતા હું કહે જાતહું, કહા બજાઉં હાલ,
 આસા ખાલી જાતહે, તીન લોકકા મોલ,
 કાલ કર તો આજ કર, આજ કરતો અખ,
 અવસર વીતો જાતહે, શીર કરોગે કખ,
 એ દુનીઆમેં આયકે, છોડ દેહી તું એંટ,
 લેના હોયસો લેહી લે, જીત જાતહેં પેંઠ.

ઉપરનું બજન ધ્યાનમાં લઈ આ સંગ્રહ લખ્યા પ્રમાણે 'વર્ણિ
 મનુષ્ય જન્મનું' સાર્થક કરવું એમાંજ ખરું પુરુષાર્થ છે. "સૂક્ષ્મેષુ
 કિં बहुना."

આ પુસ્તક પરમાર્થ છપાવવામાં જે ગૃહસ્થોએ મદદ કરી છે
 તેનો હું ઉપકાર માનું છું; તેમજ આ પુસ્તકને ફરી છપાવવા અટે
 શક્તિમાનોને મદદ કરવાની ઈચ્છા થાય તો નીચેને સરનામે યથા-
 શક્તિ મોકલવું. ઇતિ શિવમ્

શ્રી નર્મદા પાઠશાળા.

પુરોહિત બદ્રીલાલ રતનરામ.

ઓફિસની ખબરી—ભરૂચ

શ્રી નર્મદાયૈનમઃ પ્રાતર્નર્મદાયૈર્નિશ્ચિનમઃ ।
 નમોસ્તુનર્મદેતુભ્યં ત્રાહિમાંવિષસર્પતઃ ॥

“ હે નર્મદા ! તવ ચર્ણે નમી, માશું સર્વદા એક
 સત બુદ્ધી મુજપર બક્ષો, ધરી ઉમંગે ટેક
 નર્મદા મુજને આપજો, સર્વદા બીક્ષા નેક
 તારણ કારણ મુજને ધરો, બદ્રી પુરણ પ્રેમ.

૨

(હરિગીત છંદ)

શ્રીમાત રેવા ભક્ત સર્વે, શુદ્ધ પ્રેમે પૂજતા
 નહી ધારી મળ નિજ મન વિષે જરી સત્ય રીતે યોજતા
 રક્ષા કરો ? રક્ષા કરો ? હે માત ? આ નિજ બાળની;
 મહિમા મહા બીતિ દિસે, કલિયુગ સરખા કાળની
 દાતા સદા શાતા તણી તું શ્રેષ્ઠ છું ભૂમિમહિ;
 સંધર્મ પાલન કાજ તું, શ્રી નર્મદા આવી અહીં;
 માતા કરો શાતા તમે, શા ગુણ ગાયે કિંકરો;
 જય પાપ હારી સુખકારી, દેહને નિર્મળ કરો.
 નિત્યે તને યત્ને કરી દતુદેવ નર નમતાં હવા;
 વિગ્ધાન નાશક નિજ તણા, સહુ પાપ પુંજ પ્રલય થવા.
 નર દેહ દીધો ઇશ્વરે, સત્કર્મ રૂઢ સાધવા
 તીરે વસો રેવા તણી હે, બન્ધુઓ સુખીઆ થવા.

જય રૂદ્ર દેહા જય નર્મદે રેવા, પતિત પાવની દિવ્યા (૨)

સ્વીકાર મુખ સેવા.

જય જય રૂદ્ર દેહા ટેક.

તવતલ આપોઆપ, શિવ લિંગો યાચે. (૧)

જનો ચમત્કૃતિ જાણી, (૨) તુંજ પ્રત્યે ધાયે.

જય જય. ૧

અદ્ભૂત તઠ પ્રતાપ, તારો હે માતા (૨)

કંકર શંકર યાચે, (૨) પ્રતિક્ષિત જે ના'તા.

જય જય. ૨

પ્રકટિ કરણુ કારણુ તુંજ, વૃતિ આભારી (૨)

કલિમલ હરવા કરભા (૨) રૂપ ધર્યું કારી.

જય જય. ૩

સર્મદ તુંજ તઠ પાસ, જમનો ત્રાસ નહિ (૨)

તિર્થનાયિકા પદ તુંજ, (૨) અભય કરે સહિ.

જય જય. ૪

સુરનર સેવિત દેવી, જગ જીવ તારિણી (૨)

વિધ્ય નગેન્દ્ર નિવાસિની, (૨) ભવ ભય હારિણી.

જય જય. ૫

અન્દ્ર શેખરી સુરસા, અનંત રૂગ દાયી (૨)

તરંગ આર હાસી (૨) કલ્પાન્તર સ્થાયી,

જય જય. ૬

ઓ માતા સુખદાતા, ત્રિલોક વિખ્યાતા (૨)

જન જે તુંજને ધ્યાતા, (૨) જન્મ રહીત થાતા.

જય જય. ૭

અહો અલૌકિક શક્તિ, ભક્તિ સુખકારી.

જીવને શીવ કરી સ્થાપે (૨) મોક્ષ પદે ભારી.

જય જય. ૮

અમૃત આરતિ નિત્ય, જે ક્રોધ આલાપે (૨)

તેહનાં સર્વે કષ્ટો (૨) અધરિણી કાપે.

જય જય રૂદ્ર દેવા.

॥ શ્રી સત્ય ગીત ॥

સમરણુ રાખજો સતિ તણાં, કારજ સસ્તાં જાય	
નિશ્ચય રાખીને મન વિષે, ધરજો રૂઢિયામાં ધ્યાન.	॥ સ.
સુંદર નામ છે સિતા સતી જોતાં, સુકન્યા જાણુ,	
આનંદે તારામતી, બણુતાં સરસ્વતિ માય.	॥ સ.
સુલોચના ને વળી અનૂસયા, સતી સાવિત્રી જાણુ.	
મદાલસા એ ઉત્તમ ખરી, તારામતી મન આણુ.	॥ સ.
સુભદ્રા ને લક્ષ્મીજીમાં, સાચાં પાર્વતી હોય,	
દેવહુતી ને દેવયાની, લોપામુદ્રા સુજાણુ.	॥ સ.
સંજ્ઞા સ્વાહા ને સત્યરૂપા, ગાર્ગિ ચતુર સુજાણુ,	
રેણુકા ને રેવતી, તુલસી અંસુમતી આણુ.	॥ સ.
પ્રાતઃ સમે એ સતિ તણાં, નામ મનથી લેય,	
અંત સમે બદ્રી ધણાં, કરશે કારજ તેહ.	॥ સ.
મૈત્રેયી, ધલાસુલિખા પંડિતા મંદોદરી ખરી ખાણુ,	
અરૂંધતીને ઇંદ્રાણી સાર, કુન્તા મન આણુ.	॥ સ.
સાયંકાળે સમરણુ કરતાં સ્વામી રીઝશે ખટમાસ,	
એધી અધીક જો ચાહો તમે, દમમંતી વૃત્તાંત.	॥ સ.
છે અતિ રમ્ય આ દેશગાં, કરતાં પાર ન થાય,	
આનંદ માનજો આટલે, તેથી અધીક વધાય.	॥ સ.
નમી નમીને પ્રણુ કને. માગી લઉંછું આજ,	
જન્મ પામી તે ઉદર માંહી, કારજ કરવાને કાજ.	॥ સ.

॥ શ્રી સત્યશ્રી સદ્ગુરુભ્યો નમઃ ॥

હસ્તમેળાપ વખતે ગાવાનાં

મંગળાચરણ.

વરશુભેચ્છક બાળાઓને ગાવાનાં

શ્રી લક્ષ્મી કાન્ત, કમળ નમનં શોભે સદા સુખદા ।

શ્રી સીતાપતિ રામચંદ્ર, સુલભા આપે સદા મંગળા ।

એવી છે હિમશૈલજા, નિસલતી, શોભે સદા શોભતાં ।

આંબાએ, સુખ, રમણાં લાગે સદા મંગળાં ॥ ૧ ॥

આનંદે સત્ય સમજી રાખો ધણી નમ્રતા ।

પામો સુખ ધર્મ સમજી જાણો પતિ પ્રાણુદા ।

તુળસી સુપતિ ધર્મ મર્મ સમજી રાખ્યો રૂડી રીતથી ।

તેવો ધર્મ પાળી બાળ પતિને રાખો સદા મંગળાં ॥ ૨ ॥

ગણેશ વિભુદેવ, તે પ્રથમમાં, આદિપ્રભુ શંકરા ।

પાર્વત્યા, શ્રી જગતજંનની, હાસ્યે સદા વંદના. ।

પૂજ્યે, માન્ય, અખંડ, તનમાં ધારોધરી સુખમાં ।

માને પૂર્ણ પ્રેમ એજ સુખમાં, તેને સદા મંગળાં ॥ ૩ ॥

આવી જાન આજ તો અતિ ધણી, સાથે ધણી સુંદરી ।

પેખી પાદપદ્મ વિભુતણા આપો તમો માંગતાં ।

લાવો હસ્ત હવે ધરી યથે, પેખ્યા અમે પ્રેમદા ।

રીઝવારામ આથી જગતમાં, પામ્યા સદા મંગળાં ॥ ૪ ॥

કન્યા શુભેચ્છક બાળાઓને ગાવાનાં.

સાવિત્રી સતી સુંદરી, ભુવનમાં ધારી ખરી ટેકને ।

પામી પ્રેમ પૂર્ણ પતિનો સુખે સતી મહાલતી ।

તેવા પ્રેમકરો ભુવનમાં, બાલા તમે રહેમથી ।

શાન્તે શુભગુણ ધરીને, બાપો સદા મંગળ

॥ ૫ ॥

મંગળમય શુભ નામ છે સતીતણા પ્રેમે સદા પૂજતા ।

ધારી ધૈર્ય સદા સદનમાં માગે સદા પ્રેમને ।

પામી સુંદર સ્નેહ પતિનો, માણે સદા સુખને ।

ધારે તે હરિરત્ન હૃદયમાં, એ છે સદા મંગળ

॥ ૬ ॥

અનુસૂયા, ખરી માત, આ જગતની, રાખ્યો પતિ ધર્મને ।

તેવાં કાળ આજ કન્યા તમે, કરજો ધરી ટેકને ।

ગંગા દિસતિ શાંત, વહિને માગે સતી પાસ તે ।

આપો દાન અમુલ્ય એજ અમને જેથી સદા મંગળ

॥ ૭ ॥

સત્યે શુભ શોભતું અતિવણું, પૂજ્યે પ્રભુ રીઝતાં ।

સત્યે, દ્રૌપદી આજ સ્મરણમાં રાખો સદા સુખમાં ।

સત્યે શ્રીમાતા સિતા વળી, રમ્યા પ્રપતિ પ્રેમને ।

સત્યે સુખ સમજી વદનમાં રાખો સદા મંગળ

॥ ૮ ॥

સુંદર છે શુભગુણ સતિતણાં પાળો પતિ ધર્મને ।

સુંદર છે શુભ નામ અતિ ધણા રાખો ખરા ટેકને ।

સુંદર છે સુખસાર જગતનું, પાળે સદા ધર્મને ।

સુંદર છે સુખસાર સમજી, બદ્રીસદા મંગળ

॥ ૯ ॥

- જયરામ રઘુકુળ બાણુ, વેદવખાણુ આપ તણાં કરે,
 જયરામ પૂરણ કામ, પાપી આપ નામ સ્મર્યે તરે,
 જયરામ નિશિચર મારવા, ભૂમિનો ભાર ઉતારવા,
 પ્રગટયા અહો પરબ્રહ્મ ? પુણ્યસ્વી સુભકતો તારવા. ૧
- જયરામ વંશ ઇક્ષ્વાકુને, અજપુત્ર દસરથને ધરે,
 જયરામ કૌશલ્યા ઉદરથી, ઉદ્ભવ્યા જગમાં ખરે
 જયરામ વિશ્વામિત્ર સહ, કાચી કીશોર વયે જઈ
 જયરામ મારી તાડિકા, મૃદુ હાથમાં કામુક લઈ. ૨
- જયરામ સારી અર્થ, તાપસના જનક ગેહે જતાં,
 જયરામ ઉદ્ધારી, અહલ્યા, પગવડે જરિ સ્પર્શતાં,
 જયરામ ત્રંબક તોડી, મોડી માન રાવણનું પ્રભુ,
 જયરામ સીતાને વર્યા, વિરિન્નત કરી જગને વિભુ. ૩
- જયરામ પરસૂરામનો, મદમોડી અવધે આની આ,
 જયરામ સિતા લાવી બાંડુ, સર્વને મન ભાવીઆ,
 જયરામ વચન પિતાતણું, પળવા સુઅભિષેકજ સમે,
 જયરામ જનકિ સહવને, વિચર્યા ખળ્યા ન રહ્યા ક્યેમે. ૪
- જયરામ ભરતે વિનવ્યા, ગિરિ ચિત્રકુટે આવીને,
 જયરામ મરણ પિતાતણું, પ્રતિયોગથી સંભળાવીને,
 જયરામ તોપણુ નવ ડગ્યા, અતિ તાપ અંતરમાં થતે,
 જયરામ બાળવ્યું રાજ્યભક્ત, સુ ભરતને વનમાં જતે. ૫
- જયરામ પછી ડંડકવને, ગોદાવરી તટ આવીને,
 જયરામ પંચવટી વિષે, પોતે વશ્યા મુનિ ભાવીને,

જયરામ ત્યાં દશકંધ ભગિની, આવી પાપમતી ધરી,
 જયરામ તેને લક્ષ્મણે કાણુમાંજ નાકવની કરી.
 જયરામ રાક્ષસ ચઢે સહસ્ર, વિદારીયા તે વન મહિ,
 જયરામ ખરદૂખર, ત્રિશીરાનેય પણ માર્યા તહીં,
 જયરામ સાર્યા અર્થ, તાપસના નિશ્ચાયરને હણી,
 જયરામ રાવણ ક્રોધીએ, સુણી વાત સુર્પનખા તણી. ૭
 જયરામ તેથી પાપીએ, પાપાયરણુ વળતી કર્યાં,
 જયરામ મારિય મૃગ કરી, થઇ જોગી જગમાતા હર્યાં;
 જયરામ ગીધ જટાયુએ, રોક્યો પ્રપંચી પાપિને,
 જયરામ તોપણુ તે ગયો, પાંખો સુતેની કાપિને. ૮
 જયરામ આવ્યા આશ્રમે, જનકાત્મજ જોયાં નહીં,
 જયરામ વાત જટાયુએ, સીતા હરણુની સૌ કહી,
 જયરામ આપી મુક્તિ તે, ખગતે સતીની શોધમાં,
 જયરામ વાધ્યા વિશ્વનેજ, જણાવવા બહુ કોષમાં. ૯
 જયરામ જનકીના વિયોગ, વડેજ બહુ વ્યાકુળ થતા,
 જયરામ સવરી, આશ્રમે, દીઠા સુદેવ ગણે જતા,
 જયરામ પૂરણકામ આવ્યા, જોઇને સવરી તદા,
 જયરામ ચરણ સરોજમાં, લપટાઇ ગઇ થઇ મન મુદા. ૧૦
 જયરામ એઠાં જોર તેનાં, તૃપ્ત થઇ તેવે જમ્યા,
 જયરામ જોજે ભાવ, ગાંડી વેલીને પોતે ગમ્યા,
 જયરામ પંપાસર પછી, સવરી કહ્યાથી પરચ્યાં,
 જયરામ સુગ્રીવાદી, કપિગણુને સહાય વિષે પોતે વર્ચા. ૧૧
 જયરામ વાળી મારી, સંકટ ટાળિ કપિ સુગ્રિવનું,

- જયરામ દહ મેત્રી કરી, દળ મેળવ્યું માણસવનું,
 જયરામ હનુમાને તણ, કરિ શોધ સીતાની કહ્યું,
 જયરામ જનકાત્મજ, લંકા વિષે આપે લહ્યું. ૧૨
- જયરામ પથર પાજ બંધાવી, ઘણા લંધૂરથી,
 જયરામ વાનર-રીંછણ લછ, આઝ્યા બહુ દુરથી,
 જયરામ લંકાને વિષે, આવી મહા યુદ્ધ આદરી,
 જયરામ રાવણુ રોજિયો, પરિવાર સહ પૂરો કરી. ૧૩
- જયરામ ભૂંડો ઘઘરાક્ષસ, બક્તભય હરવા તમે,
 જયરામ જનકી નીમીતથી, માર્યો મરે નહિ જે ક્યમે,
 જયરામ ભક્ત સુ આપનો, વિભિષણુ કરી સ્થિર હે હરી ?
 જયરામ જનકી લછ ક્યાં, સુ વિજય ધર્મ તણો કરી. ૧૪
- જયરામ ચરિત સુ આપનું, નિર્દ્વાય રહેવા આ ક્યું,
 જયરામ સતકોટી વિષે, મુનિ વાલ્મિકે રચીને ભર્યું,
 જયરામ તો પણ તૃપ્તિ તે, મુનિને નથી થઈ શું કહું,
 જયરામ હું મતિમંદ રામ, ઉચારિ તૃપ્ત સદા રહું. ૧૫
- જયરામ તારકમંત્ર માત્રજ, આપનું શુભ નામ છે,
 જયરામ તો વિસ્તારનું, મારે પછી શું કામ છે ?
 જયરામ એથ “ રામ રામ ” હું જામથી રહું સર્વદા,
 જયરામ મણુપતરામને, મનિ આપને એવી સદા. ૧૬

વચન આ સુણજોરે, યુવતીઓ, વચન આ સુણજોરે.
 સુણી ઉર ધરજોરે, સુ સખીઓ, વચન આ સુણજોરે—૨૬

- કુલીન કુળમાં જન્મીને, શાંશાં કરવાં કાર્ય,
કો વિધિ જગમાં ચાલવું, કહું જેથી શોભે આર્ય. સખીઓ વચન ૧
- માત તાતની પાળવી, આશા જે શુભ હોય
વિધાકલા સુગુણ ધરો, જેથી નિદેન જગમાં કોય. સખીઓ ૨
- મૃદનાં કામ સકળ શિખી, શિખી સજવા શૃંગાર,
પાક કળા શુભે જાણીને, કરો પડસ ભોજન સાર. સખીઓ ૩
- વસ્તુ વ્યવસ્થા રાખીને, શોભાવો આગાર,
સ્વચ્છ લીંપવા, મૃત્તિકા-ગોમયની કરી ગાર. સખીઓ ૪
- વસ્ત્રો સ્વચ્છ કર્યા તણી, યુક્તિ-લહો વિશાળ,
રક્ષણની યુક્તિઓ, લહી લહો ચાલ સુચાળ. સખીઓ ૫
- પતિ કુળની શુભ નીતિઓ, સમજીને મન માંણ,
સહિતું મનભોષ વર્તવું, જેથી અપ્રિય થઇએ નહિ ક્યાંય. સખીઓ ૬
- વિવિધ સુવિધા જાણવા, જે આવે અવકાશ,
તો જાણવી આજસ તજ, જેથી મનિનો થાય પ્રકાશ. સખીઓ ૭
- સુકળા જાણો જેટલી, તેનું પણ શૃદ્ધી જ્ઞાન,
મનને મદ રહીતજ કરો, જેથી વાઘે નહિ અભિમાન સખીઓ. ૮
- વય વધતાં શુભ યોગની, સમજી યુક્તિ રસાળ,
વૃત્તિ વશ વર્તાવવી, જેથી પીડે ન કર્મ કે કાળ સખીઓ. ૯
- આ ભવના શુભ ભોગને, ભવપતિ કરો યોગ,
વિધિવત્ અનુભવિ અંતમાં, થાવું રહી સઉ રોગ સખીઓ ૧૦
- હિત વચન એક અંતનું, કહું સુણજો ધરી કાન,
મનહર પ્રભુપદ ચિત્તદાઇ, સ્મરજો શ્રીપતિ ધરિધ્યાન સખીઓ. ૧૧

(પ્રભાત.)

આ જગમાં અમળા જાતિએ, પતિવ્રત પાળવું સાચું રે,
 તીર્થ યત જપ તપ સાધે પણ, પતિવ્રત ત્રિણ સહ કાર્યું રે. આ. ૧
 ધણી અમળા તો સમળા સમ થઈ, આપે પતિને અતિ પીડારે,
 પાપીણીઓ તે બહુ દુઃખ પામે, પડી નરકે થઈ કીડારે આ. ૨
 કડવાં વેણુ વટે પતિને તો, જીભે ઉગે કાંટારે,
 સંગ કરે એ અભાગણીનો જે, તેને પણ નડે છાંટારે આ. ૩
 ડોળા કાઢી પતિને ધમકાવે, આધિણીનો જન્મ પામેરે,
 દુઃખ દઈ પતિનું મન દગ્ગવે તો, યમ પણ તેને ડામેરે આ. ૪
 પતિ પણ વણુ વાંકે કો સતીને, દુઃખ દઈ મનમાં પુલેરે,
 (તો) ઘાડા વનમાં અજગર થઈને, મહા દુઃખમાં પછી પુલેરે આ. ૫
 નારીએ તો નાથ નિરંતર સેવી સુખીઆ થાવું રે,
 સદ્ગુણ સેવા નિત્ય પ્રભાતે આ પદ વિજળી ગાવું રે આ. ૬

૯

જેણે માત તાત તણે પ્રેમરસ પીધો નહિ
 પ્રણુ તણે પ્રેમરસ પીધો તે શા કામનો;
 પ્રસન્ન કર્યાં ન માત તાતને પુજન કરી,
 રહ્યો ન આ દેહ પછી કોડી તણા કામનો. ૧
 મેળવ્યો ન આવ માત તાત તણે ભલી ભાતે,
 કામનો ન આવ મળ્યો જન્મત તમામનો;

માત તાત પ્રસન્ન કર્યાં ન તેણે મેળવ્યોન,
 જન્મતમાં હવી શામ પુટીરે બદામનો. ૨
 જેણે માત તાત તણી પ્રાર્થના પ્રતે નમાઈ,
 પ્રભુ કરી પ્રાર્થના જે ગાઈ તે નમાઈ છે;
 ચાહી નહીં માત તાત તણી પૂજા ચિત્ત માંહી,
 પ્રભુ તણી પૂજા ચિત્ત ચાહી તે નચાહી છે. ૩
 જેણે માત તાત તણી આંતરડી ઠારી નહીં,
 અન્ય તણી આંતરડી ઠારી તેન ઠારી છે;
 ચાખી ન પ્રસાદી માત તાત તણી મન કરી,
 પ્રભુની પ્રસાદી ચાહિ ચાખી તે ન ચાખી છે. ૪

૧૦

(વસંત તીલકા)

હે માત તાત ઉપકાર અમાપ કીધા,
 પામું ન પાર શ્રમ જે મુજમાટ લીધા;
 તેનો કદી ન બદલો દણ તો શકુ હું,
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હુંહું. ૧
 બાળાપણે હતું શરીર અપંગ ન્યારે,
 પાળ્યો મને પ્રેમથી પોલી ત્યારે;
 દુઃખો અસહ્ય સહિખાંતથી શું કહુ હું,
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હુંહું. ૨
 સંભાળ એજ સમયે કાણુકો કરેજો,
 તેનો હવિત શુંથી ના શુભકો છુમે તે

કોટીક કષ્ટ પડતાં કમળ એ શુભ હું,
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હું છું.
 એવા તણ ન તમથી કાણ દૂર જાઉં,
 ભાવે જમાડી તમને અવશેષ ખાઉં;
 પાદરવિંદ પૂજવા કદી ના ચુકું હું,
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હું છું.
 હે માત તાત તમને ચરણે નમીને,
 દાસાનુદાસ દીન હું કહું વીનવીને;
 ભક્તિ તમારી કરવા ચિત્તમાં ચહું છું,
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હું છું.
 પુણ પ્રભુપદ સમાં તમને સદાયે,
 આજ્ઞા તમારી નહોપીશ હું કદાયે;
 સેવા તમારી કરવા નિમ હું ભઉછું.
 માત પિતા તમતણે દીનદાસ હું છું.

ગીત.

૧૧

(પુનેમ આંદની ખોલી પુરી અહીરે—એ રામ)

સખીઓ નિજ નિજ નિતિ ધર્મ સદા સંભાળીએરે.

પરમ પવિત્ર પ્રતિવ્રત પટકુળ કરી પરિધાન

સાસુ સસરા માત પિતાની સેવા સાચવેરે,

ભાવ સહિત ભક્તિથી નિત ભજીએ ભગવાન.

એવા ઉત્તમ ગુણથી ઉભય સુકુળ અજવાળીએરે.

નજરે નજર ન જોડીએ, નાથ વિના નર સાથ
પરનરને નવ આપીએ, તાળી હાથે હાથ.

હસવું રમવું જમવું એકાંતે નવ બેસવું રે,
પતિ વિશ્વ પતિના સન્મિત્રો સંગાથ.

એવા.

નાથ વિના કરવી નહિ, વિનોદ રસની વાત;

વિશ્વ વિરહ ન વર્તવું, બહે તાત કે બાત.

સજની બ્રષ્ઠ થવું નહિ સુધરી સદ્વિચારમારે

નિર્લેજ નટવિટની સોખત તજવી સુખત.

એવા.

કુટ્ટી કુદ્રપ કુખડો નીરધન નીરખલ કાચ,

મતિહીન પતીત પતિ મળે, એ સતીને શર રાય.

જોડી પગ અંગુઠે દૃષ્ટિ આધું આઠીએરે,

સુખકર સાચવીએ સૌ સાથે સંપ સદાય.

એવા.

ઉંચે સ્વરે ન ઉચરવું, મૂકીને મરજદ

કુલીન બહેન કરવો નહી: વડીલથી વિવાદ.

ચંચળ ચાલે ચટક મટક ચતુરા નવ ચાલીએરે

શિવ સુત કેશવની શિખામણ અંતર યાદ.

એવા.

ગીત (૧૨)

(ગિરધારીરે, વાત કહું તે વિચારો એ રાગ)

પ્રિય બેનીરે, સુષો શિખામણ સારી, હું કહું તમને વિસ્તારી.

આ ભવમારે, સારી રીતિથી ચાલો, નવ આજસમાં દીન ગાલો.

હો જન્મ મરણ જન માથેરે,

સારાં કૃત્ય આવે હો સાથે રે

પુણ્ય દાન કર્યું જે હાથેરે.

તેથી કરજોરે ઇચ્છા સદા તમારી.

હું કહું. ૧

નવ ધરજોરે ક્રોધ ચિત્તની માહી. જેથી કલેશ થાય કદી નાહી.

બેનભાઈ હેતે ખાલાવરે

કેઈ રીસ કદી ન ચલાવરે

સહ સારા સારા કલાવરે

આચરજોરે પ્રીતિ નીત ઉર ધારી.

હું કહું. ૨

હજનનીરે, સાથ વાત નવ કરવી પરનીંદા મન નવ ધરવી.

લજ્જાને નવ દૂર કરજોરે

ખોટાં આળ થકી પણ ડરજોરે.

સાનં વચન મુખે ઉચરજોરે.

જેથી પ્રસરેરે, હીર્તિ લોકમાં ખારી.

હું કહું. ૩

પતિ સંજેરે, રોષ કરી નવ વદવું. કશું સંમતિ વિશુ નવ કરવું.

જેથી સુખ અતિશય આપેરે.

નવ સાસુ કદિ સંતાપેરે

કદી શાણાં ધરમાં સ્થાપેરે.

નણુદીનેરે, બેન તમે તો ધારી.

હું કહું. ૪

વિદ્યાનેરે માન ધણેરું આપો. સદ્ પુસ્તક ચિત્તે સ્થાપો.

વિદ્યાથી વૃદ્ધિ જાણોરે.

વિદ્યાવાળીને ચિત્તે વખાણોરે.

હંચી ઉમેદ મનમાં આણોરે.

જેથી કુળનીરે હીર્તિ વાધે ન્યારી.

હું કહું. ૫

લક્ષ્મીપર રે મોહ તમે નવ લાવો. કદી ધનપતિ પત્ની કલાવો.

લક્ષ્મીને અસ્થિર જાણીરે.

કરો દાન સુપાત્રને આણીરે.

જયમ પાપ તુર્પાત્રને પાણીરે.

તમે વરતો રે ઉદારતા દીલધારી.

કું કહ્યું ૬

નવ વિસરોરે પતિ પ્રભુને મનથી, નિત્ય સેવન કરજો તનથી.

અંતે મોક્ષજ થાય તમારોરે.

જન્મ થાય જગતમાં સારોરે.

ભવદુઃખનો આવે આરોરે.

છેવટનીરે આ શીખ જાણો સારો.

કું કહ્યું ૭

ગીત.

(૧૩)

(વર્તનની રીતિ.)

(ઓધવજી સંદેશો કહેજો સ્વામીને--એ રામ)

આવો બેની આજે રમીએ આપણે

વર્તન કેરી રીતલડી ગીત શુભરે

વહવુ હસવું ધરવું કેવું લોકમાં

કરવું ધરવું કારજ કેવે રૂપરે

૧

મૃદુ મૃદુ મિઠાં વેણુ વહેથી શું વળ્યું ?

જો નહિ અંતર માંહિ મિઠાસતું મૂળરે

વાંચન લેખન પાઠ પઢે શું પામીએ ?

જો ના તમ સ્વભાવે દિપ્ત્યું નૂરરે

૨

લટક મટક આલ હિંડેથી શું થયું ?
 સહિ પશુ વિનયનું સંધર્મું ના મુખ રૂપરે
 સુંદર નૌતમ શણગારો કેમ શોભશે ?
 દિવ્ય સ્થિતિ પટકુળ ગણું મન ધુળરે ૩
 માળા મુળ કંકુ છાંટે શું મળે !
 કદિ નિજનાથ ગણ્યો ના શિરપર બૂપરે,
 નાલે ધોયે સામુથી શું ઉઘડ્યું ?
 કદિ ના રાખ્યું અંતર સુધડ ખુબરે. ૪
 ખુદ્દિ દીધી ઇશે તે સા અર્થની ?
 નાખ્યો શુભ ઉપકારને ઉડે કુપરે,
 ડહાપણમાં દરિયાવ બનેથી શું વળ્યું ?
 રસિયા સત્યપે પ્રીતિનું ના પુરરે. ૫
 વિધવિધ ભોજન રાંધ્યાં તે કેમ દ્રાવસે ?
 નિરખી ભોજન પાત્ર ચઢે બે સુગરે,
 નિશદિન ધરનો બાર વલ્લો તે વેઠ છે.
 બે નવ ધરનું યંત્ર છે નિયમિત શુભરે ૬
 આજે થોડું ગાયું વધુ તે માનીયે.
 સૌમાં આવો પાર નહી છે ખુબરે.
 ઘુંટલડો એક અમૃતનો ઝટ દાખવે.
 શો તેમાંહિ સ્વાદ રૂપે રમજુમરે. ૭

ગીત (૧૪)

સરવે સખીઓને શીખ દઉં રે
 સતિનો સાચો શું સુંગાર
 મુખ દુઃખમાં પણ નવ વિસરે
 સદ્ગુણનો અલંકાર
 સાડી શિયળની રૂડી અંગ પરધાર
 પતિવ્રતા છાપ અંબોડો માથે
 પતિ સેવા પૂજવત કંકણ હાથે
 પરધર બંધન બાંધો જાંઝર પાથે
 પીયુ પ્રસન્નતામાં ધ્યાન રાખો સદાયે
 નિરખે ન અન્ય પુરુષ અંજન એનું
 પતિ પ્રસન્ન ગુણ ગાય ન તેનું
 સાનુ સસરા સેવા નણુંદ સંભાળો
 તોતો સંસાર લાવો બેશો સારો.

ગીત (૧૫)

બણી. વિવેકી ડાહ્યા થઇને સહમાં હળીમળી ચાલો રે	
પ્રજુથી બીતાં નીતિથી રહેતાં, કળી નવ વળગે આભોરે.	બણી. ૧
આવડતથી ને ચાલાકીથી ધર સંસાર ચલાવો રે,	
સુધડ રહીને ચતુરાઇથી લોપીયુ મુખ લાવો રે.	બણી. ૨
જહું ઉપાડી લીધું ધરને વળી તરાવ્યું કહાવો રે	
કુટુંબ વધેથી પ્રૌઢપણાથી વધુ યશ રમદર સાચો રે.	બણી. ૩

પુત્રવંશ વાંચન કરી પરવારે, મનમાં નીતિ જમાવેરે,
નમોદ ભણેલું સફળ તમારું, જો જગકર્તા ગાવો રે.

ભણી. ૪.

ગીત (૧૬)

(ઓધવજી સંદેશો કહેજો સ્થામને—એ રાગ)

અબળા જાતિએ જગમાં જન્મી સદા,
પતિ કુળમાં નીતિથી કરવો વાસ જો;
શય સમુ સુખ હોય માત પિતા ગૃહે,
પણુ તે સુખની તલભર ધરવી ન આશ જો અબળા ૦ ૧
પતિપ્રત પાળી પતિ સેવા સજવી સદા,
પતિ આજ્ઞા કદી ન કરવી ભંગ જો;
માત પિતાસમ સાસુ શ્વસુરને સેવવાં,
નિકટ સંબંધી પાળવા જો અપંગ જો અબળા ૦ ૨
પડરસ બોજનની વિધિ સધળી જાણી,
હિતમ પાક કર્યાની ધરવી હોંસ જો;
જો ગુણુ જેમાં હોય તે તેથી શીખવો,
શીખામણુ કો દેતો ન ધરવો રોપ જો. અબળા ૦. ૩
પતિ પ્રભુ સમ લહી કરવી ભક્તિ પ્રેમથી,
અનન્ય ચમતે પતિપ્રતિ રહેવું શુદ્ધ જો;
દુઃખ સકળ વ્યવહાર તણાં આ કારણે,
વાણીથી પણુ કરવું કદિ નવ યુદ્ધ જો. અબળા ૦ ૪
સુખ દુઃખ સહેતા સમ ગણવાનો મહાવરો,
દહ રાખીને અંતર રહેવું શાંત જો;

આગિરથી પ્રભુ પદને અંતે પામવા,
ચાણી સખીએ સ્થિતિપ્રદિ બનવા કાંત જો. અખળાં ૫

ગીત (૧૭)

હરિભજન વિના દુઃખ દરિયા સંસારનો પાર ન આવે—એ રાગ.)

સુણુ સાહેલી, મન જોનાં મોટાં તે મોટા બણુવા,
આ ગુણ વડે, ઉચ જનોને પરખી તૂર્ત પીછાણુવા;
કુળ કે ધનનું અભિમાન નથી. મનમાં કદી કુડ થસે ન રતી,
દુઃખીઆ જનની દીલ દાઝ અતિ. સુણુ ૧

ધનવ ન વડો ધન વાપરશે, જન રાંક દયા દિલમાં ધરશે,
પર કાળે કસી તતને કન્સે. સુણુ ૨

પ્રથ રહે દીનના દુખડાં દગ ને, સહુ સજ્જન સાથ હળીમળીને,
વદશે શુભવેણુ લગી લગીને. સુણુ ૩

પરમાર્થ પ્રિયે મથતી જ રહે, દીલ દુશ્મનનું પણુ દિત ચહે
મુખ શાંતીતણું શુભ તેજ વહે સુણુ ૪

કટુવેણુ કદી જનકો ઉચરે, કુળવાન વડો મનમાં ન ધરે
ધરી ધીન્જને સહ બે ધ કરે સુણુ ૫

બહુ માન મળે નવ ગર્વ ધરે અપમાન થકી નવ શોચ કરે
નિજ ધર્મ ધરી સુખમાં પ્રિયરે. સુણુ ૬

કદી આપ વડાઇ ઉર ન વસે નવ ભોભ થકી લલચાય કશે
નિજધર્મ થકા કદીએ ન ખસે. સુણુ ૭

જ્યમ માનવી માન પછાડી ફરે ત્યમ તે બહુ વેગ થકી વિચરે
મન મોટુ કરે સૌ અર્થ સરે. સુણુ ૮

ગીત (૧૮)

(મામેદં મેંધા મુલનું—એ સંગ.)

મુલો સમજી સકળ નર નારીઓ મોટા શિયળ તણા મહિમાય
શીયળ પાળા રતેહથી.

જે કોઇ શીયળ સારી રીતે સાચવે

સર્વે સદ્ગુણ મનોરથ થાય.

શીયળ૦ ૨

સોના રૂપાની શોભા ન સમજીએ

શોભા સરસ શીયળ શણગાર.

શીયળ૦ ૩

જેવા નકટીને ભૂષણ નાખીએ

એવા શીયળ વિના નર નાર

શીયળ૦ ૪

વધિલાજ અધિક ઠીક લોકમાં

પરલોકમાં મુક્તિ પમાય.

શીયળ૦ ૫

શુભ સંપત્તિ શિયળથી પામીએ

રીઝે લોકને કીર્તિ ગવાય.

શીયળ૦ ૬

માટે શીયળ સરવં વિધે સાચવો

તળે કામી હરામીનો સંગ.

શીયળ૦ ૭

જરીએ ડરીએ ના મરણના બચથકી

ભારે ડરીએ શીયળ થતાં ભંગ.

શીયળ૦ ૮

તજી લાજ બેઅહમી ના બોલીએ

નહિ ડોલીએ મદહક માહી.

શીયળ૦ ૯

નીચી નજરે સરળ રીતે ચાલીએ

હાંસી મરકરી કરીએ ના કોઇ

શીયળ૦ ૧૦

કાટી આંખે રૂંદે જે કોઈ કાટકા	
તેનું ડાટીયે માટીમાં મુખ.	શીયળ૦ ૧૧
તજવી સોખત નિત્ય તેહની	
જેણે લજવી જનેતાની કુખ.	શીયળ૦ ૧૨
બણવું ગણવું તો તેનું ધન્ય છે	
જેણે કુળને ન લગાડ્યો ડાઘ.	શીયળ૦ ૧૩
બણી ગણીને શીયળ ના સાચવે	
એના બણતરમાં ઉઠી આગ.	શીયળ૦ ૧૪
હૈયા કાટયા બોલે બોલ હાંસીયે	
દેખી હાંસીને નાસીએ દુર	શીયળ૦ ૧૫
શિક્ષા સુંદર દલપતરામની	
બણી કામની શીખો જરૂર.	શીયળ૦ ૧૬

ગીત (૧૯)

(સાસરે જતાં શીખામણ)

(અમેરે લીલા વનની ચકલીઓ એ રાગ)

- શિક્ષા દઉં તને દીકરી, મ્હારી તારી લાજ વધારજે
જો પ્રીતે પીયુ રજા આપે, તો પીયર બણી પધારજે. ૧
- રૂડી ભુંડી વાત સાંભળી હોય, કોઈ આગળ નવ ચેહેરીયે
ઉઘાડા કેસ નવ મુઠીયે, ધણું ઝીણું વસ્ત્ર નવ પહેરીયે. ૨
- કામ ધરનાં બતાવ્યાં કરીયે, ન કરીયે કાંઈ ઉરપર
પૂછ્યા પછી સૂક્ષ્મ સાહે, બોલીયે જમને ખરૂં. ૩

માત્ર પગે નવ ડેલીયે, કામા રાખ્યે મહુ ઉપરે
 આશુ ઝોઢીને ચાલીયે, રાખીયે દષ્ટિ જૂમિપરે. ૪
 સંતાપ સાસરે ન કીજીએ, પીયેરને ન વખાણીએ
 લક્ષ દુઃખ હોય સાસરે, પશુ સ્વામીને ન જણાવીએ. ૫
 દાસી માણસનો સંગ ન કીજે, નીચ સાથે ન ચાલીયે
 આકોસ સાસુ કરે ઘણા પશુ સામે ખોલ ન કાઢીયે. ૬
 સાસુ નહુંદ જોડાણીની, સેવા ભક્તિ કરજો ઘણી
 પરધેર નિત્યે જઈએ નહિ, ગયે દલકાઈ થાય આપણી. ૭
 મોટે સ્વરે હસીયે નહિ, કાઠ સામે તાળી નવ દીજીયે
 ઉભા રહી ઉઘાડે માથે, પુત્રી પાણી નવ પીજીયે. ૮
 માતપિતાને બ્રાત ભગિનિ, પીયર સુખ ન સંભારીયે
 આવો ખેસી જીજી કરીને, કુળની લાજ વધારીયે. ૯
 સહુને ગમતું ખોલીયે, બહેન અદંકાર કરીયે નહિ
 હસતું વદન નિત્ય રાખીએ, સુખ દુઃખ સમાગણીયે સહિ. ૧૦
 દિવસે ન સુષ્ટએ દીકરી; ખેન વચન પીયુતું પાળીયે
 સાસુજી જ્યારે સાદ કરે ત્યારે જીજી કરી ઉત્તર આપીયે. ૧૧
 ચંચુર જોઈની લાજ કીજે, ન ખોલીયે જંચે સ્વરે
 એમ ઘણી શિક્ષા દઈ, માતા પુત્રીને વિદાય કરે. ૧૨

ગીત (૨૦)

(આવો ગિરિ સિદ્ધાચળ જઈએ. એ રાગ)
 ચાણી શિખ ધરો કાને, પતિ પ્રભુ હૃદય ધરો ધ્યાને
 આ દુઃખ સીદ પામો છો અજ્ઞાને ૩ ચાણી ૦ ૧

પ્રતિદિન સ્નાન કરી પ્રીતે, પૂજે પતિ પ્રભુ રૂઢી રીતે	
હરિ ગુર ગુણ ગાધ ગીતે	કે શાશ્વીં ૨
કુળ મર્યાદાને પાળો, સદાચરણે ચિત્તને વાળો	
આયુષ સતકર્મ કરિ ગાળો	કે શાશ્વીં ૩
મિથ્યા મદ મન ન વધારો, કુસંગને કરજો અકારો	
ક્રમે કરી પામે આ ભવ આરો	કે શાશ્વીં ૪
મોહે પર વસ્તુ ના ભાળો. ક્રોધે કેર ન કરો કાળો	
ત્યજો સદા લોભ તણો ચાળો	કે શાશ્વીં ૫
નિશ્ચિન સંતોષે રહેવું, નિજ દુઃખ પરધેર નવ કહેવું	
નીતિ ધરી સંસારે વહેવું	કે શાશ્વીં ૬
કાળ તણો ભય મન ધારી, બુદ્ધિ ન કરશે વિકારી	
વિજ્ઞયાની વિનતી આ સ્વાકારી	કે શાશ્વીં ૭

ગીત (૨૨)

સુખદ વચન આ કહું છું સુણજો દીકરી	
અંતરમાં આણીને અતિશય વદાલ જો	
સદ્ગુણ ને નીતિના નિષ્કમે સેવજો	
વેરીમાં વસી ચમક ન્યાલ જો	સુખદં ૧
મહિયરગી મોટપ તું ત્યાં ન ભાખતી	
સાસરીયાનો કાઠીશ માં કદી દોષ જો	
વેણુ કહિણુ કેા તુજને કે અમને કહે	
તું સુણિ લેજો પણ નવ આણીશ રોશ જો.	સુખદં ૨

ઝોણી મુતિનાં નાનાં મોટાં માનવી
રાખે છે ઉર હાસ્ય કર્યાની દેવ જો
ઝોણવાને આડું અવળું ભાખતા

તે સહ સુણી વિસરી સ્મરીએ ગુરુ દેવ જો. સુખદ૦ ૩

કામ કર્યામાં આજસ તું ના રાખજો
ઝોણું ને પ્રિય વદી હળી મળી સહ સાથ જો
સુખથી રહીને સુખ સંદાસા મોકલી
છદ સ્મરણ કરી ચઢને રહેજો સનાથ જો. સુખદ૦ ૪

સહને ધટતે માને નમી જોત્રાવજો
તુજ સાસુને કહેજો મારા પ્રણામ જો
માતા સમ જાણી સાસુને સેવજો
જી કહી ઉત્તર દેતાં દરજો કામ જો. સુખદ૦ ૫

શાણી તુજને શીખામણ શું આપવી,
જાણે છે તું યથા યોગ્ય વિચાર જો
જેવો સમ જીએ તેવું ત્યાં ચાલજો
સો શબ્દોનો કહયો આ સાર જો. સુખદ૦ ૬

ગીત (૨૨)

એની ભણો ગણો તમે બાવથી રે, ઠીક તેથી તમારૂં થાય રે
માનો શીખામણ માતની રે જેથી જડતા અંતરની જાય.

પહેરો વસ્ત્ર રૂડાં નાધ ધોઇને રે, ધરો અરિહંતનું પાછી ખ્યાન રે
તમે દાન દેજો સુપાત્રને રે, કદી મનમાં ન રાખશો માન રે.

ભણો ૦ ૨

રૂઢુ બણુતર શીખો હોંશથી રે, રૂડી દયામાં રાખજો ભાવ રે
કુડુ ન બોલો કોઇનું રે, દીલમાં રાખશો ના કોઈપર દાવ રે.

ભણો ૦ ૩

શાસ્ત્ર વાંચો તો નીતિનાં વાંચજો રે, ગુરુ આપે તો રાખજો ગ્યાન રે
સદ્ધર્મ તણી નીતિ પાળજો રે, પ્રહું કરશે જેથી ભગવાન.

ભણો ૦ ૪

એની શાણા થઇ તમે સાંભળો રે, જેથી જાય તમારાં દુઃખ રે
આ ભવ સુખ પામે ધણું રે, વળી પરભવ અમર વિમાન રે.

ભણો ૦ ૫

ગીત (૧૩)

સખી જન્મી જગતમાં રે કે દુર્ગુણ દૂર કરવા
લઇ સમજણ સાચી રે કે સદ્ગુણ ઉર ધરવા
છે મોંઘો મળવો રે કે જન્મ મનુષ્ય તણો
છે વહેલા ટળવો રે કે તેથી અમુલ્ય ગણો
નિલ જોવું વિચારી રે, કે જગમાં શું કરવું
ચાલ ચાલવી સારી રે કે કીર્તિ લઈ મરવું
અભિમાન ન ધરવું રે કે વઢવું ન કો સંગે
વેણુ ધટવું વઢવું રે, રહી નિજ કુળ ઠંગે

મુખે મોહવું સાચું રે, જીહ્વું ઉરથી તજવું
 નવ કાનવું કાસું રે, ચંપુ સઘ સમજવું
 દુઃખ આવે નવ રહવું રે, પતિને ન દુઃખ દેવું
 કહે રાખી તે કરવું રે, ખીજને ના કહેવું
 વચ્ચાબૂધણ કેરા રે, કે મોહ ન કદી ધરવો
 કરી લોભ આધેરો રે, દિવસ તે જતો કરવો
 સખી પ્રાણ જતાં લગી રે, ક્રોધ ઉરથી ત્યજવો
 મનહર કુલવંતીએ રે, પવિ પ્રભુને બજવો.

ગીત (૨૪)

સખી સદ્ગુણ સજીને જગે શામવું જો,	
નીચ સંગતિમાં કદી ન થોભવું જો.	સખી૦
દિવસ ઉગતાં ઉઠી ઉર નિશ્ચય ધરવો જો,	
કોને કઠિણ ચપ્પ કદી નહિ ઉચ્ચારવો જો.	સખી૦
કોણું મનથી પણ અનિષ્ટ ન દમ્ભવું જો	
છંદ આપણું શા કર્મથી તે પ્રાછવું જો.	સખી૦
અશુભ કર્મ ઓળખીને સઘ ત્યાગવાં જો	
શુભ કર્મને સુમતિ સદા માગવાં જો.	સખી૦
આશા વડાંલની સદાય શિરે ધરવી જો	
અભિમાન તણી વૃત્તિ કળે મારવી જો.	સખી૦
હરિગુણ રમરણ કરતાં પતિ સેવીએ જો	
મનહર પ્રભુ રીઝે વહિએ મતિ તેવી જો.	સખી૦

ગીત (૨૫)

(સાસરીયામાં કેવી રીતે રહેવું).

- અહીંથી જઈ સાસરીયે બહેન સહયુષ્ણી શાણીરે,
 સેવા કરજો વડીલની નિત્ય, તું મન માની રે. ૧
- કાપે જો કદિ તારા કથ, બોધક જાણીરે,
 સામો કરીશ ના કેધ કે તંત, રીસ ઉર આણીરે, ૨
- તારા નોકર ચાકર સાથ, રહેજો પ્રમાણીરે,
 રાખજો માયા મમતા અથાગ, બાંધવ જાણીરે. ૩
- મળે બેન સુભાગ્યનો સાજ, વિનયે વદ વાણીરે,
 નવ કરીશ તું જરીક નિગ્ગજ, સુંદરી શાણીરે. ૪
- જે જે યુવતિઓ વરતે આમ, પી પ્રીત પાણીરે,
 તેતો પામે સુપ્રમદાનું નામ, જગ પટરાણી રે. ૫

